

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 8Co/358/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4611210214
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 01. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Hušeková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2013:4611210214.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Hušekovej a sudcov JUDr. Jarmily Pogradovej a JUDr. Vladimíra Novotného v právnej veci navrhovateľa: Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom Piešťany, Teplická 7437/147, IČO: 36 234 176, proti odporkyňi: R. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. R. XX, Q., zastúpená opatrovníkom R. W., bytom L. R. XX, o zaplatenie 496,53 eur istiny s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Topoľčany č. k. 5C/107/2012-32 zo dňa 04. júna 2012 v jeho zamietajúcej časti a v časti náhrady trov konania, takto jednohlasne

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej zamietajúcej časti a v časti náhrady trov konania **potvrzuje**.

Odporkyňi náhradu trov odvolacieho konania **nepriznáva**.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom zaviazal odporkyňu zaplatiť navrhovateľovi sumu 267,49 Eur s 8,76 % úrokom z omeškania ročne od 14.7.2010 do zaplatenia a náhradu trov konania vo výške 16,-Eur a to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Súd konanie v časti o zaplatenie sankčného úroku vo výške 2,90 Eur zastavil. Vo zvyšku návrh zamietol.

Svoje rozhodnutie odôvodnil s poukazom na ustanovenia § 23a ods. 1, 2 Zák. č. 634/1992 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších právnych predpisov, § 52 ods. 1, 2, 3, § 53 ods. 1, 4, § 54 ods. 2, čl. 3 ods. 1, 2, 3, čl. 5, čl. 6 ods. 1, čl. 7 ods. 1 Smernice rady č. 93/13/EHS z 05. 04. 1993, § 2 písm. a, b), § 3 ods. 1, § 4 ods. 1, 2, 3 zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona NRSR č. 71/1986 Zb. v znení účinnom do 31. 12. 2007, § 497 Obchodného zákonníka, § 37 ods. 1, § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka /ďalej len OZ/, ako aj zisteným skutkovým stavom veci na základe ktorého dospel k záveru, že návrh navrhovateľa bol čiastočne dôvodne podaný.

Súd prvého stupňa dospel k záveru, že v danej právnej veci si navrhovateľ uplatňuje pohľadávku titulom zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa Zák. č. 258/2001 Z. z., teda titulom spotrebiteľskej zmluvy podľa § 52 a nasl. OZ.

Súd prvého stupňa dospel k záveru, že z úverovej zmluvy, resp. z návrhu tejto úverovej zmluvy zo dňa 20.7.2007 možno ustáliť, že účastníci konania dňa 20.7.2007 uzavreli individuálne špecifikovanú zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej navrhovateľ poskytol odporkyňi úver vo výške 6.749,-Sk na nákup tovaru /TV OVP/. Touto zmluvou však navrhovateľ v ďalšom vopred vnútil odporkyňi aj iný úkon než iba ten, ktorý bol v danom okamihu vo sfére jej záujmu - získanie úveru na nákup TV. Z predtlačte úverovej zmluvy vyplýva, že odporkyňa sa súčasne jedným a tým istým podpisom na predmetnej

listine podpísala aj pod tú časť predtlaču listiny, ktorá sa týka absolútne iného právneho úkonu, ktorý mal vzniknúť v budúcnosti. Teda ak chcela získať bezúčelový úver, čo bolo primárne jej pohnútkou vstupu do právneho vzťahu s navrhovateľom, nemala na výber a musela podpísať predloženú predtlač listiny, ktorá v sebe obsahovala aj náležitosti iného právneho úkonu. Súd prvého stupňa dospel k záveru, že na strane odporkyne sa jednalo o nedostatok vôle konajúcej osoby - spotrebiteľa vstúpiť do iného zmluvného vzťahu s navrhovateľom ako bolo primárne vo sfére jej záujmu, bola sústredená len na primárny právny úkon - spotrebiteľský úver na nákup tovaru -TV, pričom v dôsledku nemožnosti akejkoľvek zmeny predtlaču predloženej listiny konala neuvážene, nevedome aj s účinkami smerom k uzavretiu sekundárneho právneho úkonu, s čím dodávateľ už vopred kalkuloval. Mal za to, že uvedené sa týka v ďalšom nesporne aj vôle spotrebiteľa byť viazaný ustanoveniami Hlavy 8,9,10,11, 13 Úverových zmluvných podmienok navrhovateľa, týkajúcich sa poskytnutia revolvingového úveru a to vzhľadom na to, že podpisom zmluvy klient -odporkyňa v časti týkajúcej sa poskytnutia spotrebiteľského úveru prehlásila, že sa oboznámila s Úverovými zmluvnými podmienkami navrhovateľa a súhlasí s nimi bez výhrad. Súd prvého stupňa mal za to, že keďže časť zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru sa netýka prípadného poskytnutia revolvingového úveru, úverového rámca, spotrebiteľ iste nemal vôľu a v praxi ani čas oboznamovať sa s ďalšou časťou týkajúcou sa práve úverového rámca, teda revolvingového úveru a úverovej karty. Súd vyslovil pochybnosť o tom, či odporkyňa mala reálnu možnosť oboznámiť sa so znením Úverových zmluvných podmienok pri kúpe tovaru a pochopiť ich právny význam s poukazom na veľmi rozsiahle množstvo odbornej právnej terminológie, ktoré znenie nie je veľmi dobre viditeľné voľným okom. Súd prvého stupňa dospel k záveru, že predmetný právny úkon odporkyne - spotrebiteľa ohľadne uzatvorenia revolvingového úveru v predmetnej úverovej zmluve je neplatný podľa § 37 ods. 1 OZ. Kvalifikoval predmetný postup navrhovateľa voči odporkyni ako nekalú praktiku s poukazom na ustanovenia Smernice rady č. 93/13/EHS z 05. 04. 1993, ako aj s poukazom na ustanovenia § 52 a nasl. OZ. Ďalej dôvodil tým, že z obsahu úverovej zmluvy zo dňa 2.3.2007 vyplýva, že odporkyni vzniká právo na poskytnutie revolvingového úveru I., II. prostredníctvom kreditnej karty, s úverovým rámcom a s pravidelnými mesačnými splátkami uvedenými v hlave 8,9,10, 11, 13 Úverových zmluvných podmienok vopred stanovených navrhovateľom, z čoho vyplýva, že na žiadosť zákazníka sa iba môžu v budúcnosti zmluvné strany dohodnúť o prípadnom takomto úvere, čomu zodpovedá aj možnosť navrhovateľa žiadosti nevyhovieť. Ďalej dôvodil, že ak teda aj navrhovateľ spôsobom uvedeným v hlave 8, 9,11, 13 Úverových zmluvných podmienok rozhodne o poskytnutí úverového rámca a vydaní úverovej karty, pričom toto rozhodnutie závisí od posúdenia priebehu splácania klasického úveru, na ktoré kladné rozhodnutie nemá dovtedy klient - spotrebiteľ - žiadny právny nárok a následne poskytne klientovi peňažné prostriedky a teda za zmluvu o revolvingovom úvere považuje úverovú zmluvu zo dňa 20.7.2007, popri ktorej sa účastníci dohodli aj na uzavretí revolvingového úveru bez osobitnej písomnej zmluvy, v ktorej by tento záväzok bol bezpodmienečne individualizovaný v zmysle § 4 ods. 2, 3 Zák. č. 258/2001 Z. z. a ktorý by obsahoval dohodu strán o výške úveru, o výške úroku z úveru, o výške úroku z omeškania, o zmluvnej pokute a pod., nedošlo k dodržaniu predpísanej písomnej formy v zmysle § 4 ods. 1 Zák. č. 258/2001 Z. z., § 40 ods.1 OZ a zmluva o revolvingovom úvere neplatná. S poukazom na ustanovenia § 451 ods. 1, 2 § 456, § 559 ods. 1 OZ súd vyhovel návrhu navrhovateľa v časti zaplatenia istiny vo výške 267,49 Eur a v časti zaplatenia príslušenstva, úroku z omeškania v súlade s ustanovením § 517 ods.2 OZ a Nar. vl. SR č. 87/1995 Z.z., ktorú istinu s prísl. priznal navrhovateľovi titulom bezdôvodného obohatenia, keď mal za to, že túto sumu navrhovateľ poskytol odporcovi titulom neplatného právneho úkonu. Vo zvyšku návrh týkajúci sa zaplatenia zmluvného úroku úveru, poplatkov za výber z bankomatu, zmluvnej pokuty, mesačného poplatku za vedenie účtu ako nedôvodný zamietol dôvodiac, že navrhovateľ nepreukázal uzatvorenie zmluvy o revolvingovom úvere v písomnej forme podľa § 4 ods.1 Zák. č. 258/2001Z.z a potom nemá právny nárok na ich zaplatenie. V časti sankčného úroku 2,90 Eur konanie zastavil pre späťvzatie návrhu. O trovách konania rozhodol s poukazom na čiastočný úspech účastníkov podľa § 142 ods. 2 OSP.

Proti tomuto rozsudku súdu prvého stupňa podal odvolanie v jeho zamietajúcej časti navrhovateľ. Navrhol, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej zamietajúcej časti a vyhovel jeho návrhu v celom rozsahu. Namietal, že súd prvého stupňa na základe vykonaného dokazovania dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a vec nesprávne právne posúdil. Uviedol, že sa nestotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku, keďže žiadny platný všeobecne záväzný právny predpis vzťahujúci sa na prejednávajúcu oblasť nezakazuje možnosť, aby na základe jednej písomnej úverovej zmluvy bolo dojednaných viacero úverov. Podstatné je, aby predmetná zmluva

spĺňala zákonom stanovené formálne a obsahové náležitosti, čo dotknutá úverová zmluva spolu s úverovými zmluvnými podmienkami spĺňa. Nepoprel skutočnosť, že odporca podpísaním úverovej zmluvy podpísal a súhlasil aj s tou časťou textu, ktorá sa týka dojednaní o revolvingovom úvere. Odporca pri čítaní návrhu úverovej zmluvy si musel byť vedomý, že uzatvára zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru I. a II., pretože navrhovateľ o dojednaní takéhoto druhu úveru informuje svojich klientov na líci zmluvy a nejde teda o skrytie zmluvy do úverových podmienok. V druhom rade poukázal na to, že zmluva o revolvingovom úvere nadobúda platnosť podpisom úverovej zmluvy, má však odloženú účinnosť až na budúcnosť a to uskutočnením aktivácie karty. Uzavretím revolvingovej zmluvy tak priamo práva a povinnosti odporcovi nevznikli, nakoľko k účinnosti revolvingovej zmluvy muselo dôjsť k ďalšiemu úkonu zo strany odporcu a to k aktivovaniu karty. K aktivovaniu karty nedošlo automaticky alebo konkludentne, či náhodne ale slobodným a vážnym prejavom vôle, resp. priamym a zamýšľaným úkonom odporcu a to zavolaním na telefónne číslo a aktivovaním karty prostredníctvom operátora, či automatického telefónneho centra. Samotná karta je ešte pred týmto úkonom spotrebiteľovi zaslaná a s kartou sú mu zasielané doklady ako predzmluvný formulár a brožúrka obsahujúca informácie o tom, ako úver čerpať, ako funguje, sadzobník služieb, produktov a návrh zmluvy o platobných službách, teda odporcovi nevzniká žiadna povinnosť v okamihu uzatvorenia zmluvy o revolvingovom úvere, ale až okamihom účinnosti tejto zmluvy v dôsledku aktivácie karty. Na druhej strane zo samotného uzavretia zmluvy navrhovateľovi nevznikli žiadne práva, iba povinnosť zaslať odporcovi kartu, čo bolo podmienené tým, že odporca musel splniť dohodnuté podmienky týkajúce sa splácania poskytnutého úveru na kúpu tovaru. Z toho je zrejmé, že za žiadnych okolností nedochádza akcesorickým uzavretím zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru k vzniku nerovnováhy v právach a povinnostiach medzi odporcom a navrhovateľom a už vôbec nie k nerovnováhe v neprospech odporcu. Navrhovateľ odmieta názor, že uzavretím zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru I., II. porušil zmluvnú slobodu odporcu tým, že podpisom jednej zmluvy nanútil podpis ďalšej zmluvy. Mal za to, že odporca mal evidentný záujem na tom, aby platná revolvingová zmluva sa stala aj účinnou, pretože vykonal prejav vôle smerujúci k aktivovaniu karty a úver začal čerpať, čo preukazujú platobné transakcie uvedené v prehľade o čerpaní a splácaní úveru. Ďalej mal za to, že pri podpise zmluvy nebolo voči odporcovi vyvíjané žiadne násilie, ani nepriamy nátlak na psychikum odporcu, preto požiadavka platnosti právneho úkonu- existencie vôle- bola v tomto prípade naplnená, čo dokazuje aj skutočnosť, že odporca si sám aktivoval kartu, čerpal úver a úver aj splácal. Ďalej uviedol, že rozsah a množstvo právnej terminológie alebo písmo v dotknutej úverovej zmluve a úverových zmluvných podmienkach, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy v danom prípade, nemôžu mať za následok neplatnosť právneho úkonu s poukazom na § 37 ods.1 OZ, tak isto text týkajúci sa dojednaní revolvingového úveru je písaný takou veľkosťou písma, ktorá umožňuje zistiť obsah dojednaní, s ktorými odporca prejavil súhlas podpísaním úverovej zmluvy. Žiadny všeobecný záväzný právny predpis neurčoval v čase uzavretia zmluvy formu zmluvy, na základe ktorej záväzkový vzťah vzniká, resp. nestanovoval veľkosť písma, akou má byť zmluva napísaná. V súvislosti s tým je navrhovateľ presvedčený, že v úverovej zmluve boli konzekventné uplatnené všetky náležité ustanovenia súvisiacich právnych noriem a použitie rôzneho typu a veľkosti písma v úverovej zmluve nie je okolnosťou, ktorá by ju urobila neplatnou. Poukázal na to, že nesúhlasí s názorom súdu, že zmluva v časti revolvingového úveru je neplatná z dôvodu, že nemá osobitne písomnú formu v zmysle § 4 ods.2, 3 Zák. č. 258/2001 Z.z. Mal za to, že podľa § 40 ods. 1 OZ bolo uzavretie zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru urobené vo forme, ktorú vyžaduje zákon, t. j. písomne. Odporca podpísaním úverovej zmluvy podpísal a súhlasil aj s tou časťou textu, ktorá sa týka dojednaní o revolvingovom úvere. Odporca pri čítaní návrhu úverovej zmluvy si musel byť vedomý, že uzatvára zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru I., II., pretože navrhovateľ o dojednaní takéhoto druhu úveru informuje svojich klientov na líci zmluvy. Čo sa týka námietok, že zmluva neobsahuje dohodu o výške úverového rámca, o výške splátok, o výške úrokov, dohodu o zmluvnej pokute, mal za to, že s daným tvrdením nemožno absolútne súhlasiť, pretože aj keď niektoré zo spomenutých údajov nie sú detailne rozpísané na lícnej strane úverovej zmluvy, odkazuje sa na úverové zmluvné podmienky navrhovateľa, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou danej úverovej zmluvy a tieto ich bližšie špecifikujú. Ďalej uviedol, že žiadny právny predpis neobmedzuje počet dohodnutých úverov v jednej písomnej zmluve, že žiadny právny predpis neustanovuje, kde má byť na listine, zachycujúcej písomný prejav vôle, umiestnený podpis. Princíp, že text písaný pod podpisom nereprezentuje relevantný prejav vôle osoby, ktorá sa podpísala, sa podľa súdnej praxe i odbornej literatúry vzťahuje bez výnimky iba na niektoré úkony a to typicky na závet. Mal za to, že zmluva o revolvingovom úvere má písomnú formu, v ktorej je záväzkový vzťah individualizovaný podľa § 4 ods. 2 a ods. 3 zák. č. 258/2001 z. z. a takisto bola dodržaná predpísaná písomná forma podľa § 4 ods. 1 zák. č. 258/2001 a preto je táto zmluva o revolvingovom úvere platná.

Odporkyňa sa nevyjadrila k odvolaniu navrhovateľa.

Krajský súd v Nitre ako odvolací súd /§ 10 ods.1 OSP/ prejednal rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo postupom podľa § 212 ods.1 a § 214 ods.2 OSP a dospel k záveru, že je potrebné rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti potvrdiť ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 OSP.

Odvolací súd v danej právnej veci dospel k záveru, že súd prvého stupňa úplne zistil skutkový stav veci, na základe vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec správne právne posúdil. Odôvodnenie jeho rozhodnutia je v súlade s ustanovením § 157 ods. 2 OSP.

Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, preto sa obmedzuje v odôvodnení rozhodnutia len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia v súlade s ustanovením § 219 ods.2 OSP.

Z obsahu spisu v danej právnej veci vyplýva, že navrhovateľ sa návrhom zo dňa 8. 12. 2011 domáhal voči odporkyni zaplataenia istiny vo výške 267,49 Eur, ako aj zmluvného úroku, poplatku za výber z bankomatu, zmluvnej pokuty, sankčného úroku, mesačného poplatku za vedenie účtu /vyčíslených v návrhu/, úroku z omeškania vo výške 0,024% denne zo sumy 267,49 Eur od 14.7.2010 až do zaplataenia a náhrady trov konania. Svoj návrh odôvodňoval tým, že dňa 20.7.2007 účastníci konania uzatvorili úverovú zmluvu č. 3707191940, ktorá zmluva bola zároveň zmluvou o poskytnutí úveru č. 5807133288 s dohodnutým úverovým rámcom 663,88 Eur, ktorý úverový rámec odporkyňa nesplácala podľa dohodnutých podmienok. Navrhovateľ zaslal odporkyni dňa 28.6. 2010 výzvu na zaplataeniu celého dlhu vo výške 496,53 Eur.

Predmetom odvolacieho konania v danej právnej veci je len zamietajúca časť rozsudku súdu prvého stupňa, v ktorej bol zamietnutý návrh navrhovateľa v časti o zaplataenie zmluvného úroku, poplatku za výber z bankomatu, zmluvnej pokuty, sankčného úroku, mesačného poplatku za vedenie účtu, úroku z omeškania vo výške 0,024% denne zo sumy 267,49 Eur od 14.7.2010 do zaplataenia.

Odvolací súd na zdôraznenie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia uvádza, že z vykonaného dokazovania bolo nesporne preukázané, že navrhovateľ si svoj právny nárok uplatňuje s poukazom na uzatvorenú úverovú zmluvu zo dňa 20.7.2007. Z predloženej úverovej zmluvy vyplýva, že táto obsahuje všetky náležitosti typickej úverovej zmluvy, pričom zároveň v spodnej časti úverovej zmluvy drobnými písmenami vo vopred formulovanej predtlačí je uvedené, že navrhovateľ a klient podpisom tejto úverovej zmluvy súčasne uzatvárajú zmluvu o poskytnutie revolvingového úveru I. a to s úverovým rámcom a pravidelnými mesačnými splátkami vo výške stanovenými v hlave 8. a 9. úverových podmienok spoločnosti Home Credit Slovakia, a. s., na základe takto uzavretej zmluvy o revolvingovom úvere I. vznikne klientovi právo na poskytnutie revolvingového úveru I. prostredníctvom úverovej karty za podmienok v hlave 8,9,10,11 úverových podmienok spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. Súčasne uzatvárajú zmluvu o revolvingovom úvere II. a to s úverovým rámcom a s pravidelnými mesačnými splátkami vo výške dohodnutej v hlave 13 Úverových podmienok spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s., na základe ktorej vzniká klientovi právo na poskytnutie revolvingového úveru II. prostredníctvom kreditnej karty za podmienok stanovených v hlave 13 Úverových podmienok spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s.

Odvolací súd zhodne ako súd prvého stupňa dospel k záveru, že primárnym záujmom odporkyne bolo získanie úveru na základe úverovej zmluvy zo dňa 20.7.2007 vo výške 6.749-Sk. Podpisom žiadosti o poskytnutie tohto spotrebiteľského úveru v uvedenej výške odporkyňa jedným a tým istým podpisom podpísala spodnú časť predtlačí listiny, ktorá sa týkala aj iného právneho úkonu a to revolvingového úveru, ktorý mal vzniknúť v budúcnosti a to zavolaním na určené telefónne číslo a okamihom aktivovania karty. Odvolací súd mal za to, že listina nazvaná Návrh na uzatvorenie úverovej zmluvy, ktorá obsahuje

v predtlačovej forme ťažko čitateľným drobným písmom súhlas odporcu s uzatvorením zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru a je podpísaná odporkyňou ako dlžníkom, musí obsahovať všetky náležitosti v zmysle § 4 ods. 1, 2 zák. č. 258/2001 Z. z..

Z vykonaného dokazovania bolo nesporne preukázané, že v čase podpísania návrhu uzatvorenej predmetnej úverovej zmluvy odporcom, v rámci ktorej odporkyňa jedným podpisom podpísala i zmluvu o revolvingovom úvere bez osobitnej písomnej formy, v ktorej by bol tento záväzkovo-právny vzťah bezpodmienečne individualizovaný v zmysle § 4 ods. 2 a 3 zák. č. 258/2001 Z. z., je potrebné potom považovať predmetnú zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru za neplatnú pre nedodržanie zákonom predpísanej formy (§ 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka). V tomto smere neobstojí tvrdenie navrhovateľa, ktorý poukazoval na účinnosť revolvingovej zmluvy, ku ktorej došlo až aktivovaním karty a zavolaním na určené telefónne číslo, keď spolu s kartou mal byť odporcovi zasielaný predzmluvný formulár - brožúrka obsahujúca informácie o tom, ako úver čerpať a ako karta funguje spolu so sadzobníkom služieb, produktov a návrh zmluvy o platobných službách, pretože tieto nemôžu nahradiť absenciu údajov v samotnej zmluve v zmysle ustanovenia § 4 ods. 1, 2 zák. č. 258/2001 Z. z. Je potom právne irelevantné, ak by teda aj odporkyňa obdržala potrebné informácie a podmienky uzatvoreného úveru až aktivovaním karty a zavolaním na telefónne číslo navrhovateľa, potom čo už úverovú zmluvu podpísala.

Z vyššie uvedených podstatných dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v jeho napadnutej zamietajúcej časti ako vecne správny potvrdil podľa § 219 ods. 1 OSP.

Odvolací súd rozhodol o trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 OSP a odporkyňi, ktorá mala v odvolacom konaní plný úspech nepriznal náhradu trov odvolacieho konania, pretože jej v súvislosti s odvolacím konaním trovy konania nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.